

i reformacijom, te da sa velikim optimizmom možemo očekivati naredni skup u Labinu najavljen za 2015. godinu, kao i napredovanje flacioloških istraživanja i umrežavanje flaciologa na međunarodnoj razini, kako se bliži 500. obljetnica Vlačićeva rođenja, 2020. godine. Tome u prilog svakako govore i dvije najave koje su se mogle čuti na nedavnom predstavljanju ovog zbornika u Labinu. Naime, urednica zbornika, Marina Miladinov, najavila je skorašnje objavljivanje svoje knjige o Vlačiću kao povjesničaru, a njezin suradnik na uređivanju zbornika, Luka Ilić, također je najavio skorašnji izlazak iz tiska svoje knjige o Vlačićevom poimanju grijeha, obje na hrvatskom jeziku. Preostaje nam još samo da urednici zbornika i njezinom suradniku čestitamo na odlično odrađenom poslu oko uređivanja zbornika, kojega od srca možemo preporučiti kao odličan izvor najnovijih rezultata istraživanja o životu i djelu najpoznatijeg hrvatskog (protestantskog) teologa, Matije Vlačića Ilirika.

Tomislav Vidaković

C. S. Lewis

Velika rastava: Fantastična pripovijest o raj i paklu

Split, VERBUM, 2011.

Clive Staples Lewis (Belfast, 1898. – Oxford, 1963.) u djetinjstvu i mladosti bio je ateist, da bi 1933. godine postao kršćanin. Smatraju ga jednim od najuspješnijih pisaca koji navješćuju kršćanstvo u 20. st. Doktorirao je na Sveučilištu u Oxfordu iz klasične filologije i filozofije. U svojim djelima govori o vjeri i Isusu Kristu. Tako se u Narnijskim kronikama kroz sve knjige povlači lik lava Aslana, koji nije Isus Krist, ali ima neke osobine Kristova karaktera.

Tako i knjiga *Velika rastava, Fantastična pripovijest o raj i paklu* predstavlja djelo koje govori o jednoj alergijskoj priči o putovanju kroz raj i pakao. Lewis na vrlo dinamičan i često komičan način nastoji razgoliti uobičajene ljudske stereotipe doživljavanja raja i pakla. Iako je današnje, moderno vrijeme u 21. st., prepuno eksploatacije pojma pakla, činjenica je kako se o paklu kao stvarnom mjestu malo priča ili razmišlja.

Od „paklenih temperatura“ do „ledenog pakla“ ili „paklene atmosfere“, od „paklenih gužvi“ do „pakla droge“ društvo kao da je steklo imunitet na pakao. Na pakao koje predstavlja potencijalnu propast, jer i uzrečica „put u pakao popločen je dobrim namjerama“ predstavlja aparat za gašenje (smirivanje) savjesti i odmiicanje od razmišljanja o životu.

Upravo Lewis svojim nadahnutim razmišljanjima i opisivanjima vodi čitatelja na putovanje kroz raj i pakao, upoznaje nas s nadnaravnim bićima i anđelima i potiče na razmišljanja o životu, posebno o životu nakon smrti. I sve to se događa

u snu u kojem se autor, a svaki se i čitatelj može zamisliti na tom mjestu, nalazi u autobusu koji vozi između raja i pakla. Na tom putovanju promišljaju se i miješaju vječna pitanja o postojanju raja i pakla, kao i njihovoj međusobnoj povezanosti i ovisnosti. Mogu li postojati jedan bez drugoga, pita se autor.

S druge strane, kroz djelo se prožima slika o svijetu u kojem se živi i radi. I zato je poruka ove knjige da upravo mi, koji se smatramo vjericima, ne predstavljamo, kako kaže jedna izreka „najboljeg odvjetnika kada se radi o vlastitim greškama, niti najboljeg suca kada se radi o greškama drugih“ ili kako je zapisano u Bibliji “Što gledaš trun u oku brata svojega, a brvna u oku svome ne opažaš? Ili kako možeš reći bratu svomu: ‘De da ti izvadim trun iz oka’, a eto brvna u oku tvom? Licemjere, izvadi najprije brvno iz oka svoga pa ćeš onda dobro vidjeti izvaditi trun iz oka bratova!” (Mt 7,3–5).

Vlastita samopravednost, taština, pa i samozavaravanje, mogu biti razlogom propuštanja stvarne svrhe i smisla života i izgovorom zbog posljedica svakodnevnih, možda naizgled, sitnih i nebitnih odluka.

Zato Lewis poručuje: „No o stanju nakon smrti možemo samo više ili manje maštovito pretpostavljati; ono nije čak ni nagađanje ni špekulacija o onome što nas tamo možda doista čeka. Posljednje što bih želio jest potaknuti kod čitatelja znatiželju o pojedinostima zagrobnog života“.

Autor ne nudi gotova rješenja. On ovom knjigom pokazuje kako pakao zamišlja kao mjesto gdje su pojedinci završili zbog svojih djela, ali i sugerira kako svatko ima mogućnost spasiti se od toga i ipak stići u raj.

On potiče na razmišljanja o moralnim porukama jedne priče koja je, kao što navodi, puka fantazija. Zato svijet u kojem se živi predstavlja put koji se sastoji od raskrižja na kojem se moraju donositi odluke. U tim trenucima sve više se dolazi do procesa udaljavanja, a ne približavanja među ljudima.

Lewis je uspio svojim slikama i opisivanjem potaknuti čitatelja na znatiželju o zagrobnom životu, iako mu je to bila posljednja namjera postići s tom knjigom. Zato preporučamo ovu knjigu koja može podsjetiti na neke teme koje su, pod pritiskom modernog vremena, potisnute.

Robert Bogešić

Jure Dohnal

Operacija bez anestezije

Osijek, IZVORI, 2012.

Anestezija (od grčkih riječi *an estos* - figurativno, „bez osjećaja“ ili „izvan osjećaja“) predstavlja medicinsku metodu anestezilogije koja, uz primjenu anestetika i drugih medikamenata u organizmu osobe dovodi do “isključenja boli” i “me-